

1.list Tesalonickým

¹ Pavel, Silvanus a Timoteus církvi Tesalonickým v Bohu Otci a [v] Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista. ² Stále za vás všechny děkujeme Bohu a zmiňujeme se o vás ve svých modlitbách; ³ neustále pamatujeme na váš skutek víry, práci lásky a vytrvalost naděje v našem Pánu Ježíši Kristu před tváří našeho Boha a Otce. ⁴ Víme, bratři milovaní Bohem, o vašem vyvolení, ⁵ neboť naše evangelium k vám nepřišlo jen ve slově, ale také v moci, v Duchu Svatém a v naprosté jistotě. Víte přece, jací jsme mezi vámi byli kvůli vám. ⁶ A vy jste následovali náš i Pánův příklad, když jste ve mnohém soužení přijali Slovo s radostí Ducha Svatého, ⁷ takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii i v Acháji. ⁸ Vždyť nejenže se od vás Pánovo slovo rozeznělo po [celé] Makedonii a Acháji, ale po všech místech se také roznesla vaše víra v Boha, takže [o tom] nepotřebujeme nic říkat. ⁹ [Všichni] totiž o nás sami vyprávějí, jaký byl náš příchod k vám a jak jste se obrátili k Bohu od model, abyste sloužili Bohu živému a pravému ¹⁰ a abyste z nebe očekávali jeho Syna, jehož vzkřísil z mrtvých - Ježíše, našeho Vysvoboditele od nadcházejícího hněvu.

2

¹ Bratři, víte přece sami, že náš příchod k vám nebyl marný. ² Naopak: ačkoli jsme předtím, jak víte, trpěli a snášeli pohanění ve Filipech, osmělili

jsme se v našem Bohu, abychom vám uprostřed mnoha zápasů řekli Boží evangelium. ³ Naše výzva přece nepocházela z bludu nebo z nečistoty, ani [nespočívala] ve lsti. ⁴ Naopak: jako jsme byli Bohem uznáni za hodné [toho], aby [nám] svěřil evangelium, tak mluvíme - ne abychom se líbili lidem, ale Bohu, který zkoumá naše srdce. ⁵ Nikdy jsme přece, jak víte, nepoužívali lichotivé řeči ani jsme pod [nějakou] záminkou nebyli chamtiví - Bůh [je] svědek. ⁶ Také jsme nehledali chválu od lidí, ať už od vás nebo od jiných, ačkoli jsme jako Kristovi apoštolové mohli vyžadovat uctivost. ⁷ Byli jsme však mezi vámi laskaví, jako když kojící žena chová své děti. ⁸ Měli jsme k vám takovou náklonnost, že jsme vám s potěšením vydali nejen Boží evangelium, ale i své vlastní duše, neboť jste nám byli drazí. ⁹ Bratři, přece si vzpomínáte na naši námahu a úsilí: pracovali jsme dnem i nocí, abychom nikomu z vás nebyli přítěží, a [tak] jsme vám kázali Boží evangelium. ¹⁰ Vy i Bůh [jste] svědkové, jak svatě, spravedlivě a bezúhonně jsme se k vám věřícím chovali. ¹¹ Jak víte, každého jednotlivého z vás jsme napomínali, utěšovali a zapřísahali jako otec své děti, ¹² abyste chodili, jak je důstojné Boha, který vás volá do svého království a slávy. ¹³ Proto i my neustále děkujeme Bohu, neboť když jste přijali Boží slovo, jež jste slyšeli od nás, přijali jste [je] ne [jako] lidské slovo, ale jako to, čím vskutku je, [totiž] slovo Boží, jež také působí ve vás věřících. ¹⁴ Vy, bratři, jste následovali příklad Božích církví v Kristu Ježíši, které jsou v Judsku, neboť jste od svých krajanů vytrpěli totéž, co oni od Židů,

¹⁵ kteří zabili Pána Ježíše i své vlastní proroky, nás vyhnali, Bohu se nelíbí a [vůči] všem lidem [jsou] nepřátelští. ¹⁶ Brání nám totiž mluvit k pohanům, aby byli spaseni, a tím neustále doplňují [míru] svých hříchů. Přišel však na ně konečný hněv. ¹⁷ Když jsme pak od vás byli nakrátko odloučeni ([ačkoli jen] tělem, ne srdcem), tím více jsme se s velikou touhou snažili spatřit vaši tvář. ¹⁸ Chtěli jsme k vám tedy přijít - já Pavel víc než jednou - ale Satan nám zabránil. ¹⁹ Vždyť kdo [je] naší nadějí, radostí a korunou chlouby? Nejste to snad právě vy před tváří našeho Pána Ježíše Krista při jeho příchodu? ²⁰ Vy jste přece naše sláva a radost!

3

¹ Když jsme to tedy již nemohli déle vydržet, zdálo se nám dobré, abychom zůstali v Athénách sami, ² a poslali jsme Timotea, našeho bratra, Božího služebníka a našeho spolupracovníka v Kristově evangeliu, aby vás upevnil a povzbudil ve vaší víře, ³ aby se nikdo nedával zviklat těmito souženými. Víte přece sami, že jsme k tomu určeni. ⁴ Vždyť když jsme ještě byli u vás, předpovídali jsme vám, že na nás přichází soužení, což se, jak víte, také stalo. ⁵ Proto také, když jsem [to] již nemohl déle vydržet, poslal jsem [ho], abych se dozvěděl o vaší víře, aby vás snad nepokoušel Pokušitel a naše úsilí nepřišlo nazmar. ⁶ Nyní však Timoteus přišel od vás [zase] k nám a oznámil nám radostnou zprávu o vaší víře a lásce a [o tom,] že na nás stále vzpomínáte v dobrém a toužíte nás vidět stejně jako my vás. ⁷ Proto jsme z vás, bratři,

byli při vši své tísní a soužení povzbuzeni skrze vaši víru. ⁸ Neboť nyní žijeme, jestliže vy stojíte v Pánu! ⁹ Vždyť jakým děkováním za vás se můžeme Bohu odvděčit za všechnu tu radost, kterou z vás máme před naším Bohem, ¹⁰ když se dnem i nocí převelice modlíme, abychom spatřili vaši tvář a doplnili to, co se nedostává vaší víře? ¹¹ Kéž tedy sám náš Bůh a Otec i náš Pán Ježíš Kristus připraví naši cestu k vám. ¹² A vás ať Pán rozmnoží a rozhojní v lásce k sobě navzájem i ke všem [lidem], tak jako i my [milujeme] vás, ¹³ aby [tak] upevnil vaše srdce, bezúhonná ve svatosti před tváří Boha, našeho Otce, při příchodu našeho Pána Ježíše Krista se všemi jeho svatými.

4

¹ Dále vás tedy, bratři, prosíme a vyzýváme v Pánu Ježíši, abyste se ještě více rozhovnovali v tom, co jste od nás přijali, totiž jak máte žít a líbit se Bohu. ² Víte přece, jaká přikázání jsme vám dali skrze Pána Ježíše Krista. ³ Neboť toto je Boží vůle: vaše posvěcení, [totiž] abyste se zdržovali od smilstva, ⁴ [aby] každý z vás uměl zacházet se svou nádobou v posvěcení a úctě ⁵ (ne v žádostivé vášni jako pohané, kteří neznají Boha), ⁶ aby [nikdo] nepřekračoval [meze] a neoklamával v této věci svého bratra, protože Pán [je] toho všeho mstitelem, jak jsme vám také předem řekli a dosvědčili. ⁷ Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení. ⁸ Kdo tedy [toto] odmítá, neodmítá člověka, ale Boha, který nám také dal svého Svatého Ducha. ⁹ O bratrské lásce vám pak není potřeba [nic] psát - jste přece sami vyučováni Bohem, abyste milovali

jedni druhé, ¹⁰ a vskutku tak činíte všem bratrům po celé Makedonii. Vyzýváme vás však, abyste se [v tom ještě] více rozhojňovali, ¹¹ snažili se být pokojní, starali se o své věci a pracovali vlastníma rukama, jak jsme vám přikázali, ¹² abyste před těmi, kdo jsou venku, chodili počestně a neměli žádný nedostatek. ¹³ Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději. ¹⁴ Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal [z mrtvých], právě tak [věřme, že] i ty, kdo zesnuli v Ježíši, Bůh přivede s ním. ¹⁵ Říkáme vám totiž Pánovým slovem toto: My, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu, rozhodně nepředejdeme ty, kdo zesnuli. ¹⁶ Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. ¹⁷ Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem. ¹⁸ Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.

5

¹ O časech a dobách vám pak není potřeba [nic] psát, bratři, ² neboť sami dobře víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci. ³ Až totiž budou říkat: “Pokoj a bezpečnost,” tehdy na ně nečekaně přijde zhouba, tak jako bolest na těhotnou ženu, a neuniknou. ⁴ Vy, bratři, však nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj. ⁵ Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani tmě. ⁶ Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a budme střízliví. ⁷ Vždyť ti, kdo spí, spí v noci a ti, kdo

se opíjejí, jsou opilí v noci. ⁸ My, kdo patříme dni, však budme střízliví a oblečení pancířem víry a lásky a přilbou naděje spasení. ⁹ Bůh nás přece neurčil k hněvu, ale [k tomu,] abychom došli spasení skrze našeho Pána Ježíše Krista, ¹⁰ který za nás zemřel, abychom - ať už bdíme nebo spíme - žili společně s ním. ¹¹ Proto se navzájem povzbuzujte a budujte jeden druhého, jak také činíte. ¹² Prosíme vás, bratři, abyste se znali k těm, kdo mezi vámi pracují, vedou vás v Pánu a napomínají vás, ¹³ a abyste si jich v lásce nesmírně vážili kvůli jejich práci. Mějte mezi sebou pokoj. ¹⁴ Vyzýváme vás tedy, bratři, napomínejte neukázněné, těšte malomyslné, podpírejte slabé a se všemi mějte trpělivost. ¹⁵ Hleďte, aby někdo někomu neodplácel zlo zlem, ale vždycky následujte to, co je dobré - jak pro vás, tak pro všechny [lidi]. ¹⁶ Vždycky se radujte. ¹⁷ Neustále se modlete. ¹⁸ Za všech [okolností] buďte vděční, neboť toto je Boží vůle v Kristu Ježíši pro vás. ¹⁹ Ducha neuhašujte. ²⁰ Proroctvími nepohrdejte. ²¹ Všechno prověřujte; co je dobré, [toho] se držte. ²² Varujte se zla v každé podobě. ²³ Sám Bůh pokoje ať vás tedy plně posvětit a zachová celého vašeho ducha, duši i tělo bez úhony k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. ²⁴ Ten, který vás volá, je věrný a on [to] učiní. ²⁵ Bratři, modlete se za nás. ²⁶ Pozdravte všechny bratry svatým polibkem. ²⁷ Zapřísahám vás v Pánu, aby tento dopis byl čten všem svatým bratrům. ²⁸ Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa